

Czytania: 1 Kor 6, 1-11; Ps 149, 1b-2. 3-4. 5-6a i 9b; Aklamacja J 15, 16; Ewangelia Łk 6, 12-19

Św. Paweł wyraża zdziwienie, że między chrześcijanami dochodzi do sporów i to do takich poważnych, które wymagają rozstrzygnięcia sądowego. Pokazuje swój żal z tego powodu, że chrześcijanie nie mogą się sami pojednać i dojść do zgody a w dodatku zwracają się o rozstrzygnięcia do ludzi niewierzących, którzy żyją zupełnie innym systemem wartości, nie gwarantują bezstronności czy są przekupni. Kościół ma żyć własnym życiem i niewierzący nie powinni w żaden sposób być wciągani w spory wewnątrz Kościoła. Wszelkie ewentualne spory należy rozstrzygać wewnątrz wspólnoty, wewnątrz Kościoła. Kiedy jest trudno coś rozstrzygnąć to czasem lepiej jest samemu zgodzić się na pewną stratę, szkodę bez dochodzenia sprawiedliwości za wszelką cenę albo dochodząc swoich racji nie szuka się sprawiedliwości, ale szkody przeciwnika. Tymczasem sprawiedliwość jest tam, gdzie jest dążenie do pojednania, a sam Jezus nauczał, że sprawiedliwość uczniów musi być większa niż sprawiedliwość faryzeuszy i uczonych w prawie i mówił: „Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam sobie przypominasz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj”. Czasem warto zgodzić się na coś, co wydaje się nam, że jest dla jakas niesprawiedliwością a sąd trzeba pozostawić panu Bogu. Bo ci co dopuszczają się niesprawiedliwości sami ściągają na siebie biedę. Dlatego Paweł przypomina, zadając pytanie retoryczne: „Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiadają królestwa Bożego?” Dlatego czasami nie warto droczyć się i złościć, każdy za swoje zachowanie odpowie przed Panem Bogiem.

Paweł wylicza też liczne grzechy, a na początku, na różne sposoby i z bardzo dużą siłą, piętnuje bałwochwalstwo tych, którzy oddają się wyuzdanym rządzą cieleśnym, wtedy, gdy ciało staje się bożkiem. Pośród różnych stylów życia i zwyczajów, człowiek ma zawsze zachować w relacjach z innymi czystość serca, w którym jest miejsce dla Pan Boga, wzajemny respekt i szacunek. Później dopiero dodaje tych, którzy zakłócają lub burzą porządek społeczny. Św. Paweł pisze o tym wszystkim, abyśmy koncentrowali się na życiu prawym, bogobojnym i zgodnym z Bożymi przykazaniami, abyśmy się nawracali.

Prośmy Boga o tę łaskę abyśmy potrafili się nieustannie nawracać i żyć według ducha, według Ewangelii. Prośmy o to, abyśmy potrafili słuchać słów Jezusa i odnajdywali w nich uzdrowienie.